

SOSIALURIN

Útgevri:
FØROYA JAVNAÐARFLOKKUR

Blaðstj.:
Villi Sørensen.

Box 76.

PRENTSMÍÐJAN Á HEYGSBREYT
TELF. 1820

Ússaligt er Dagblaðið nú!

At Dagblaðið fæst við at royna at verja sínar menn í landsstýrinum er lætt at skilja — tó, teir kunnu ikki verjast.

So ræður um at leggja aðrar undir gerðir, ið skuldi avleiða fólksins hugsan frá teirri ræðuligu gerð landsstýrisins — at hava biðið um polití úr Danmark at seta inn móti Klakksvíkingum.

Og her stendur so fyrst og fremst P. M. Dam fyri skotum. Tað ger minni, um teir fara nakað lætt um sannleikan; tí teir vóna, at tað kortini altíð vil vera ein partur av fólki, ið trýr teimum.

Bilsin, púra bilsin, spyr mangur maður í dag, hvi Dagblaðið so fullkomiliga hevur skift útsjónd — teir kenna tað als ikki aftur, sum rímligt kann vera.

Men — hetta verði ikki sagt fyri at bera í bótufloka fyri blaðið — hetta hevur sína náttúrliga orsök, blaðið er nú málagn landsstýrisins. Tað er ikki longur metan K. Wangs ella fólkaflaksmanna, ið kemur til orðanna í Dagblaðnum. Nú er tað landsstýrið, blaðið skal verja — landsstýrisins gerðir og avgerðir. Og so tungt, hetta óivað má tykjast blaðstjóranum, so er eingin vegur uttan um. Men hetta ger Dagblaðið til ein gekkaskort av sær sjálvum.

»P. M. Dam krógvar seg í Keypmannahavn,« skrivur blaðið beint aftaná, at tað hevur fingið ein dunga av donskum bløðum inn í húsið. Bløð, sum standa á tremur av frágreiðingum frá P. M. Dams virki í Keypmannahavn viðvíkjandi Klakksvíkarmálinum. Bløð, ið taka undir við honum, og bløð, ið fara illa við honum, tí hann roynir at fáa eina loysn í málinum, sum allir áttu at ynskt eftir: — eina friðarlíga loysn. Eina loysn, ið kann bjarga landsstýri okkara, tí ið nú situr, frá at verða skrivað við reyðum í Føroya søgu.

Dagblaðið dró Dam fram í hesum máli og legði hann undir at hava verið við til at sent danskt polití hendan vegin. Tá tað einki batti men varð afturvíst, nú skulsetur tað hann fyri at goyma seg burtur í Keypmannahavn — beint aftaná at tað hevur fingið svart upp á hvítt at sæð, at hann ger júst alt annað enn at goyma seg burtur.

Ússaligt er Dagblaðið vorðið!

KUNSTGØDNING

KALKSALPETER

18% SUPERFOSFAT (grannuleret)

50% KALI

AMONSULFATSALPETER

NITROPHOSKA

Største lager — billigste priser
mod kontant betaling.

A.S. Valdemar Lützen,

TELEFON 1020 Thorshavn. TELEFON 1020

P-F. FØROYA BANKI

(Stovnaður 1906)

Hövuðsskrivstova:

TÓRSHAVN
Tlf. 1350

Suðuroyar deild:

TRONGISVÁGI
Tlf. 32

Renta av innskoti við uppsøgn uppá 3 mánaðar 4 pst. p. a.
Bankin er opin 10—12 og 14—16 — Leygardag 10—12
Suðuroyar deild opin kl. 10—12 og 13—15
leygardag - - 10—12 og 13—14

TRYGGINGARSAMBANDIÐ

FØROYAR

Føroya Kríggstrygging... telf. 1086
Føroya Brunatrygging... telf. 1089

Føroya Sjóvátrygging... telf. 1086
Føroya Vanlukkutrygging telf. 1721

Vit tryggja:

**Bátar - skip - vøru - hús - innbúgv - ferðagóðs
bilar o. a.**

Føroyingar eiga at tryggja
í landsins egnu trygging

Skipafelagið Føroyar

TELEFON 1225

Tórshavn

Hvat er demokrati — fólkaviljin ella jarnhælurin?

Leingi hevur læknamálið í Norðoyum staðið uppá, og ikki enn tann dag í dag, aftaná tvey ára langt stríð og kevl er trætun loyst. Vit spyrja beinleiðis hvør ið hevur skuldina at so er? Ikki man vera ringt at geva svar. Nóg hevur verið skrivað í bløðunum, síðan hetta stríð byrjaði — og ongantíð meir enn nettupp nú, stóðan gjørdist so hættslig, at hvorki lögting ella landsstýrið hevði droymt um slikt.

Tað er nú altíð so, at fólk hava ymiskar áskoðanir á bæði eitt og

annað; men tá ið rætt skal verða rætt so er neyvan at taka seg aftur í tí, at eitt so stórt sameint fólkakrav, sum í Norðoya læknaðemi, um at behalda ein lækna, sum tey hava fingið álit á — átti at verið gingið á møti uttan at tonkja víðari. Læknamálið hevur ikki verið eitt krav frá einum ella tveimum menniskjum, men frá meginpartinum av fólkinum í einum stórum læknaði sum í Norðoyum.

Hvat er fólkaviljin í einum fríum demokratisk stýrdum landi, tá ið hann skal temjast burtur úr fólkinum. Vit rópa mangan uppá demokrati — friheit — frælsi í hesum landi — hvar er friheitin og frælsið, tá fólksins sameinda krav skal temjast burtur? Er okkara

samfelag komið so langt út at koyra, at demokratið — friheitin skal skúgvast til vikis — tá eru vit sanniliga langt úti at koyra, at ringt man verða at sessast aftur á einum tryggum demokratiskum grundarlagi. At ein lóg skal yvirhaldast, er vituligt; men fólksins vilji má eisini verða gingin á møti sum í slíkum føri, annars eru vit ikki undir demokrati; tí um fólksins vilji verður framdur, standa vit líka trygt á lógarinnar grund. Um lögtingið hevði havt givið Norðoyum á møti í hesi tingsetu — sum tað møguliga eisini kundi, so hevði alt verið í lagi, og ikki tann orrustan, sum hevur verið seinastu dagarnar. Hvat týðning tað hevur fyri fólk at hava ein góðan lækna, sum tað fult út kann byggja sítt álit á, er øllum náttúrligum menniskjum vituligt — tað er eyrnasta punkt fólkana. Einasti flokkur, sum av sonnum hevur viljað framt ynski Norðoyinga eru javnaðarmenn, síðan kunnu Dagblaðið og Dimmalætting siga so ofta tey vilja, at javnaðarmenn hava brúkt hetta mál til politiskt agn o. s. fr.

Javnaðarmenn standa sameintir til tað síðsta um ynski Norðinga, men hóast tað ynskja vit ikki lögloysi í hesum landi — men bert at fremja fólksins vilja.

At Dam ikki var við at beita danskar politimenn eftir Føroyingum, vitsti øll rættshugsandi fólk — hóast hansara mótstøðumenn royndi at sáða tey tíðindi út millum fólk, at Dam eisini hevði verið við til at senda »en foreget politihjælp« til Føroyar. Hr. Dam sum altíð hevur viljað og vil enn tann dag í dag fremja vilja fólksins, vil tó líka so væl sum teir, ið nú rópa, bæði í frágreiðingum og áheitanum yvirhalda landsins lógir. Tað, at hótta og trýsta eitt sameint fólkakrav, kann ikki vera eftir demokratiskum stýrslagi. Tana skomm, sum nú verður segd at verða komin yvir Føroyingar av hesum víðagitna stríði skal ikki koma at standa sum ein skammblettur á hvørjum einstakum Føroyingi, men lat teir bera skommina sum eiga at bera hana. Um javnaðarmenn sótu við landsins stýrisvøli í hondum, so var henda træta fyri langt síðani avgjörd — og so var heldur ikki okkara kæra Føroyaland so nóg umtalað runt knöttin í hesum døgum.

Tað skal einaferð enn verða sagt, at demokrati er tað at fólksins vilji skal setast í háseti og ikki hælstað undir fótarnar. Fólk er vaknað — tað ber tí ikki til at bjóða tí stein fyri breið.

Her skal innast várt verk, eitt so munandi gott, so skal morgunsól roða eftir elfreku nátt.

Tí vit finnast ei stríð, og vit geva ei gríð; men vit halda bert fram, tí vit tekkja eitt mið.

D. J. Sørensen.